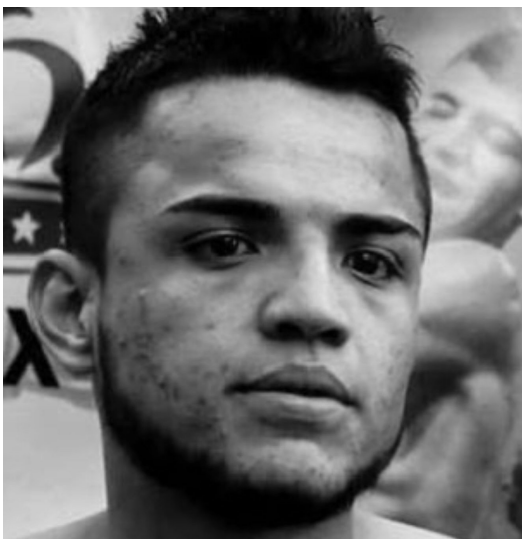

“La mort s’hauria pogut evitar”

Una víctima de l’homicida de Lloret explica com ella es va salvar ‘in extremis’, i denuncia que no li van donar protecció i que si s’haguessin pres mesures s’hauria evitat la mort de la noia

Alexander Becerra EPA.

Parla una dona que també va ser atacada per Alexander Becerra Valencia, l’home ara empresonat per l’assassinat i violació d’una prostituta en un pis turístic de Lloret. La testimoni, que va ser víctima de Becerra el 31 d’agost del 2024 en un habitatge de Fornells de la Selva, vol explicar la seva experiència per “donar veu a la noia assassinada”. “Ella no ho pot explicar, però jo sí. Estic viva!”, exclama. Pensa que si en el seu cas el jutge hagués actuat diferent, la mort de la noia de Lloret “s’hauria pogut evitar”.

La història que relata aquesta víctima comença amb la trucada d’un home al telèfon que havia deixat la seva filla en un portal d’internet per oferir feines a domicili. Ell demanava un servei per planxar roba. La noia ho va rebutjar però la mare va dir que ho podria assumir ella. Al client no li agradava la idea. Volia que hi anés la noia de l’anunci. Però al final va accedir i es va oferir a anar-la a recollir i tot.

Però ella no li va agradar la idea d’anar en cotxe amb un desconegut i al final la seva filla i el xicot la van acompanyar en cotxe (ella no condueix). Era dissabte a la tarda i l’home (era Alexander Becerra) va dir que li corria pressa la feina perquè havia d’anar a Lloret, on l’esperava la seva dona. Quan van arribar al lloc, una casa “d’alt standing” i amb piscina, es van trobar el client, un home amb maneres exquisides i molt amable. La planxadora va pujar amb el client a la tercera planta, on hi havia la fusta de planxar, i li va ensenyar tota la pila de roba. Hi havia roba masculina i femenina i de nena (ell va dir que tenia una filla). La dona es va posar a la feina mentre que Becerra es movia per la casa, se servia whiskys, fumava i anava pujant i baixant. En un dels viatges a la planta de baix va dir a la filla de la planxadora (que esperava la mare) que la seva dona volia que es fes la neteja de tres banys i que si acceptava fer-ho ella sense roba interior li pagava 200 euros. “Fill de puta!”, el va tallar la noia.

Al pis de dalt, la planxadora continuava la feina aliena a l’escena que s’havia produït a baix. I Becerra continuava fent incursions i mostrant-se amb actitud amable. Li va oferir beguda (ella ho va rebutjar perquè sempre porta la seva aigua) i li va dir que la treballadora domèstica que tenien era de vacances a Hondures i li va oferir la feina a ella. Que també va rebutjar. Li va dir que hi havia més roba al garatge. La situació, relata, va agafar caire de “pel·lícula de por” perquè el garatge estava a les fosques. Quan va encendre el llum, se’l va trobar dret, mirant-la i s’hi va quedar una estona. Tot i que la situació era un xic anòmala, la dona va continuar amb la feina convinguda de planxar i Becerra bevent whisky i fumant. Ell li va preguntar l’edat i li va dir que es conservava molt bé. Es va llevar la camisa. Va preguntar què portava sota els pantis... Ella va anar conservant la serenitat i mantenint la cordialitat. Ell va anar a més. Es va estirar al llit (davant d’on ella planxava) es va obrir la bragueta i es va posar la mà als genitals. Ella es va sentir intimidada. “Veig que no tinc possibilitats!”, va dir ell. “Possibilitats de què, de què?”, li va replicar ella, i li va dir que faria com si no hagués vist res. Ell va demanar disculpes, li va dir si volia que li pagués amb bizum o en efectiu. Ella va dir que ho volia en efectiu, ell va baixar a buscar els diners. I quan va

tornar es va posar davant de la dona, i ella en baixar la mirada va veure que tenia un punyal a la mà. En un segon, se li va girar i des de darrera li va aixecar el cap pel serrell i li va plantar el punyal al coll (sense arribar a tallar-la). Ella va reaccionar clavant-li els dits als ulls i això li va fer saltar el punyal, ell va anar agafant roba per entaforar-li a la boca. I al final va agafar un coixí. “Em volia matar”, diu la dona, que va acabar per terra però va aconseguir agafar-lo per la galta i arrossegat-lo escales avall. I després de tota aquesta violència encara van dialogar, ella mirant de calmar-lo i ell li va dir que la seva família l’indemnitzaria amb 1.000 euros. L’home encara va anar a dalt a buscar-li la planxa, la motxilla i el mòbil i els hi va donar; després va entrar al garatge, va agafar un dels dos cotxes que hi havia i va sortir a tota velocitat. Ella, amb la filla, van córrer cap a la comissaria a denunciar el cas.

Els Mossos els van ensenyar fotos i van reconèixer l’agressor: Alexander Becerra Valencia. Li van dir que tenia antecedents. Al jutjat van demanar una ordre d’allunyament, però no els la van concedir amb l’argument que no corrien perill i que no es coneixien ni tenien relació. Però resulta que ell es va presentar a la feina de la filla més d’un cop per intimidar-la. “El jutge va prendre molt mala decisió. Ja es veu. La mort d’aquesta noia de Lloret es podia haver evitat, si s’haguessin pres mesures”, lamenta la dona, que tem que hi hagi més víctimes que no se sàpiguen. “Espero que aquesta noia de Lloret sigui l’última”, relata. Voldria ajudar la seva família, i ha trucat als Mossos per si el seu testimoni pot ser útil. Li han dit que l’homicida ja és a la presó, que estigui tranquil·la i esperi el seu judici.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 12-09-2025, Pàgina 32

-El Punt Avui. Nacional 12-09-2025, Pàgina 32

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/punt-divers/article/4-divers/2574134-la-mort-s-hauria-pogut-evitar.html>